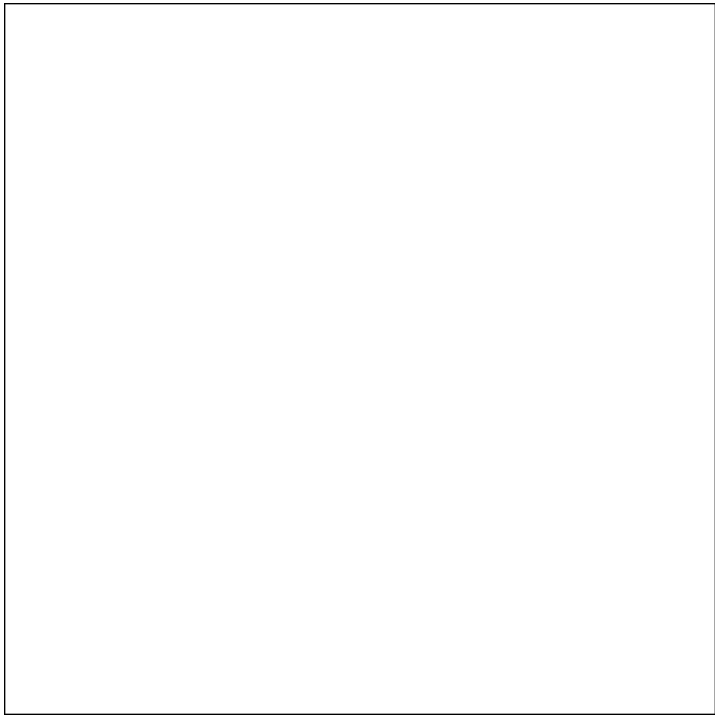

(imageless edition)

Violet Otieno ✎
Catherine Groenewald 📄
Anu Gill 🗨️
Punjabi 😊
Level 4 📖

ਦਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਭੁੰਨੀਆਂ

Storybooks Canada

storybookscanada.ca

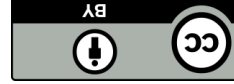
ਦਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਭੁੰਨੀਆਂ

Written by: Violet Otieno

Illustrated by: Catherine Groenewald

Translated by: Anu Gill

This story originates from the African Storybook (africanstorybook.org) and is brought to you by Storybooks Canada in an effort to provide children's stories in Canada's many languages.

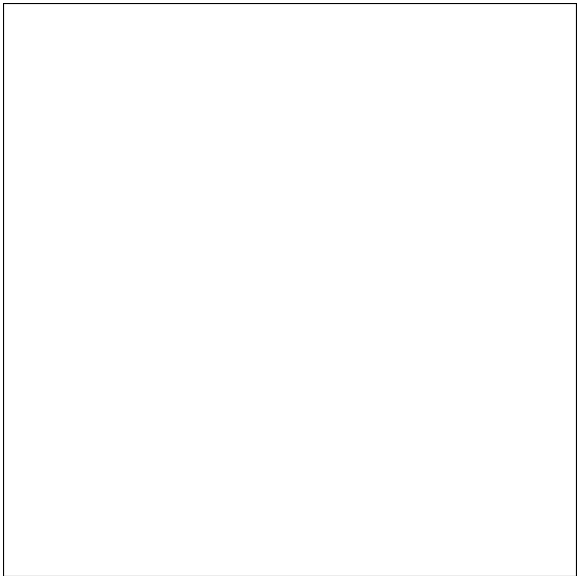
This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

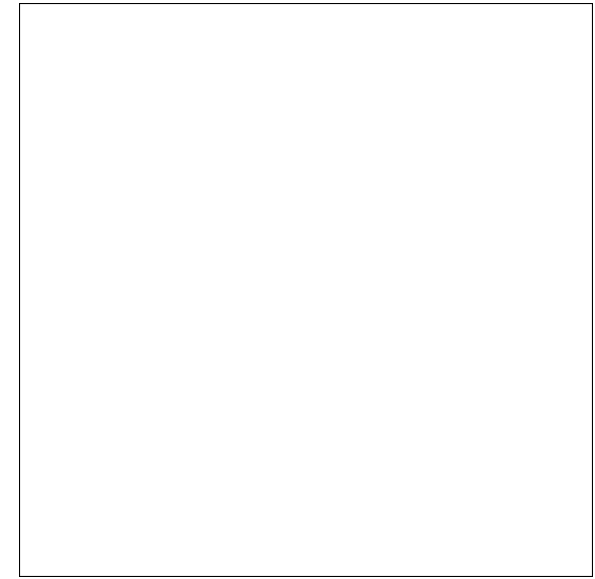
ਉਡੇਨਗੇ ਅਤੇ ਅਪੀਓ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਛੁੱਟੀਆਂ ਲਈ ਉਤਾਵਲੇ ਸਨ। ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਉਂਕਿ ਸਕੂਲ ਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਦਾਦੀ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿਲਣ ਜਾਣਗੇ। ਉਹ ਵੱਡੀ ਝੀਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਵਾਲੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ।

ਮਿਲਣੀਆਂ ਵੀ ਆਉਣੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਖਾਣੀਆਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।
 ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਖਾਣੀਆਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਖਾਣੀਆਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।
 ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਖਾਣੀਆਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਖਾਣੀਆਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

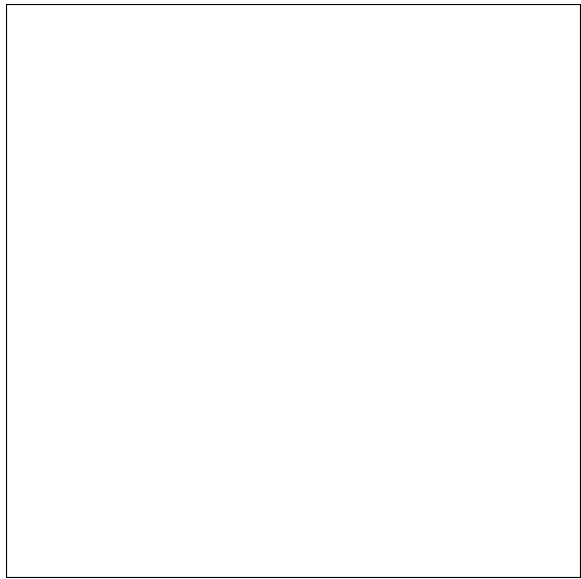

ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੀ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਵੱਲ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਏ। ਉਹ ਪਹਾੜਾਂ, ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਅਤੇ ਚਾਹ ਦੀਆਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਦੇ ਲਾਗੇ ਡਰਾਈਵ ਕਰਕੇ ਗਏ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਾਰਾਂ ਗਿਣੀਆਂ ਅਤੇ ਗੀਤ ਗਾਏ।

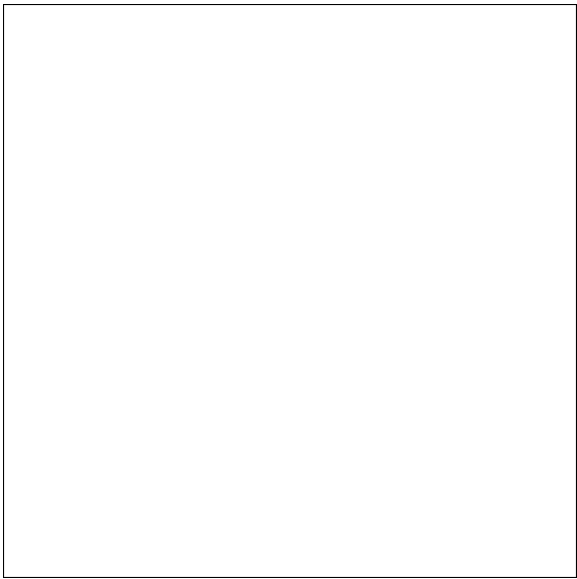

ਜਦ ਉਡੇਨਗੋ ਅਤੇ ਅਪੀਓ ਵਾਪਸ ਸਕੂਲ ਗਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਕੁਝ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪਿੰਡ ਬਿਹਤਰ ਹੈ। ਪਰ ਸਭ ਸਹਿਮਤ ਸਨ ਕਿ ਉਡੇਨਗੋ ਅਤੇ ਅਪੀਓ ਦੀ ਦਾਦੀ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ!

ਨੇੜੇ ਠੇਕਣਕੇ ਅਤੇ ਅਠੀਕ ਠੇਕਣੀ ਨੂੰ ਸਭਿ ਨੁ ਗਿਜਮ ਚਮ ਠਿਪਕਿਠਿ ਚਮ
ਜ਼ਬੀਠਮ ਚਮ ਠਿਪ ਠਿਪ ਠੇ ਠਿਪ ਨੂੰ ਸਭਿ ਨੁ ਗਿਜਮ ਚਮ ਠਿਪਕਿਠਿ ਚਮ
ਠਿਪਕਿਠਿ ਠਿਪਕਿਠਿ ਠਿਪਕਿਠਿ ਠਿਪਕਿਠਿ ਠਿਪਕਿਠਿ ਠਿਪਕਿਠਿ ਠਿਪਕਿਠਿ ਠਿਪਕਿਠਿ

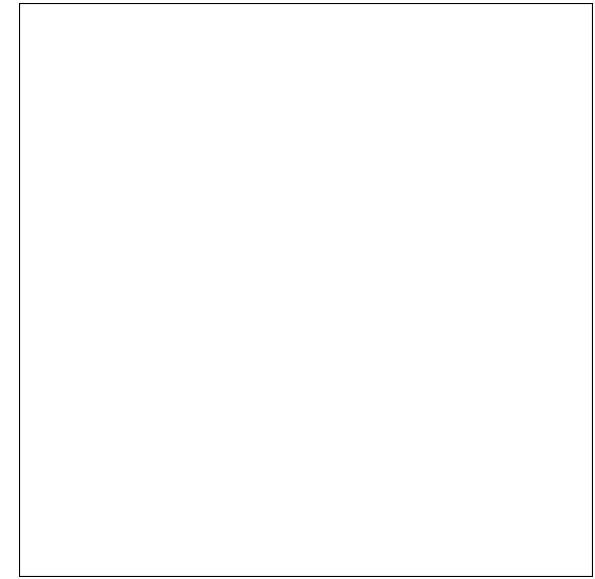

ਬੌਣੀ ਚੇਰ ਬਮਦ, ਬੌਣੀ ਠਿਪ ਠਿਪ ਠਿਪ ਠਿਪ ਠਿਪ ਠਿਪ ਠਿਪ ਠਿਪ ਠਿਪ ਠਿਪ

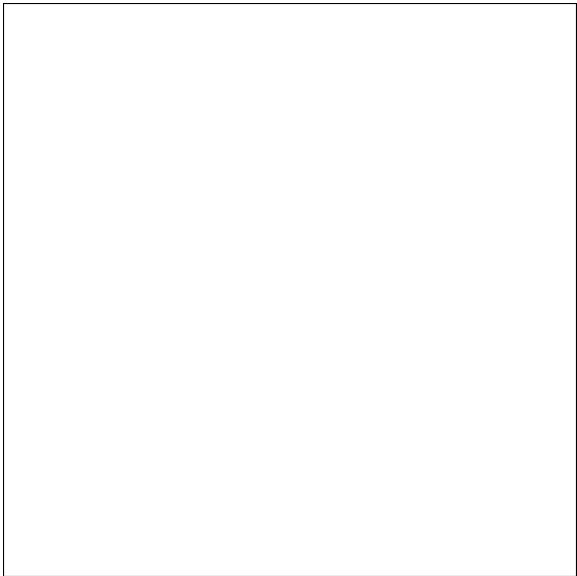

ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਉਡੇਨਗੋ ਅਤੇ ਅਪੀਓ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਜਦ ਉਹ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦਾਦੀ, ਨਯਾਰ-ਕੰਨਯਾਦਾ, ਇੱਕ ਰੁੱਖ ਹੇਠ ਮੈਟ ਤੇ ਆਰਾਮ ਕਰਦੀ ਮਿਲੀ। ਨਯਾਰ-ਕੰਨਯਾਦਾ ਦਾ ਲੂਓ ਵਿੱਚ ਮਤਲਬ ਹੈ “ਕੰਨਯਾਦਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਧੀ”। ਉਹ ਇੱਕ ਤਾਕਤਵਰ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਸੀ।

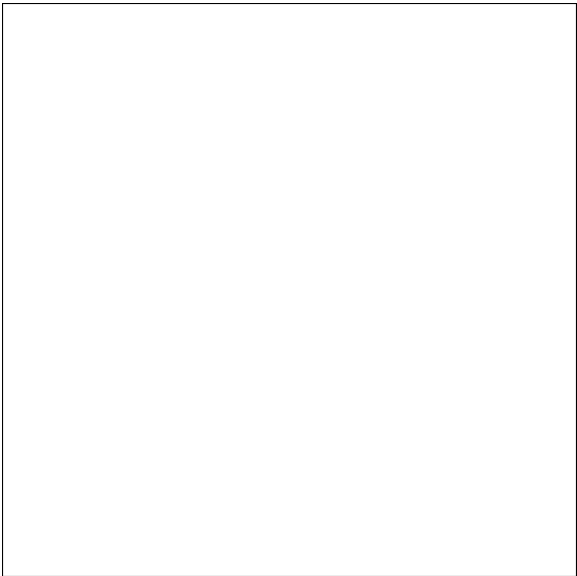

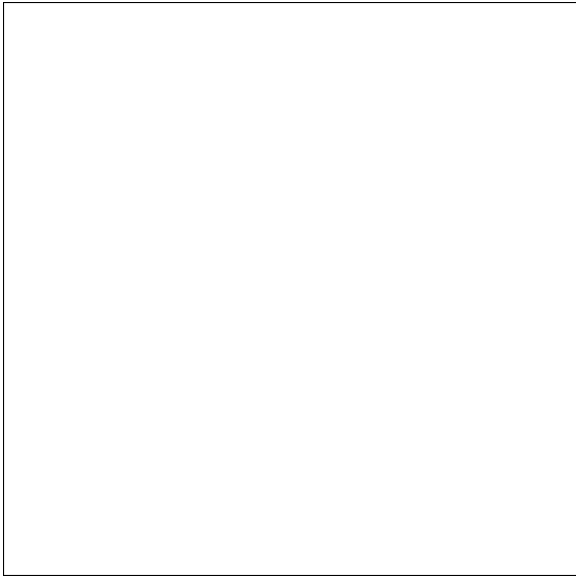
ਜਦ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਆਏ, ਉਹ ਜਾਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਨਯਾਰ-ਕੰਨਯਾਦਾ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਚਲਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾ ਕੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਸ਼ਹਿਰ ਲਈ ਬਹੁਤ ਬੁੱਢੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਾਂਗੀ।”

ਨਯਾਰ-ਕੁੰਨਯਾਦਾ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰਾਥ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ
 ਗਾਉਂਦੀ ਕਮਰੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਨੱਚੀ। ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ-ਪ੍ਰੇਮੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹਿਰ
 ਲਿਆਂਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸਨ। "ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਕੁੱਲ੍ਹੇ,"
 ਉਡੇਨਗੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਨਹੀਂ, ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰਾ!" ਅਖੀਰ ਨੇ ਕਿਹਾ।

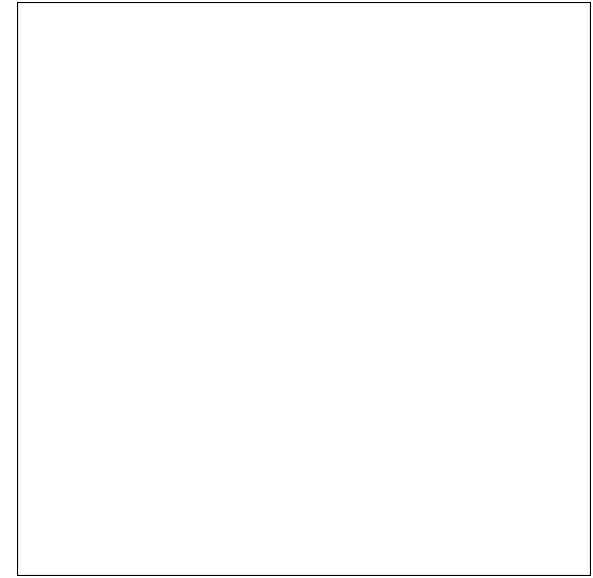

ਪਰ ਖੁਸ਼ ਜਲਦੀ ਛੁੱਟੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਸਹਿਰ
 ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਪੈਣਾ ਸੀ। ਨਯਾਰ-ਕੁੰਨਯਾਦਾ ਨੇ ਉਡੇਨਗੀ ਨੂੰ ਕੈਪ ਸਿੱਟਾ ਅਤੇ ਅਖੀਰ
 ਨੂੰ ਸਵੈਰ ਸਿੱਟਾ। ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਫ਼ਰ ਲਈ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਘੋੜੇ ਕੀਤੇ।

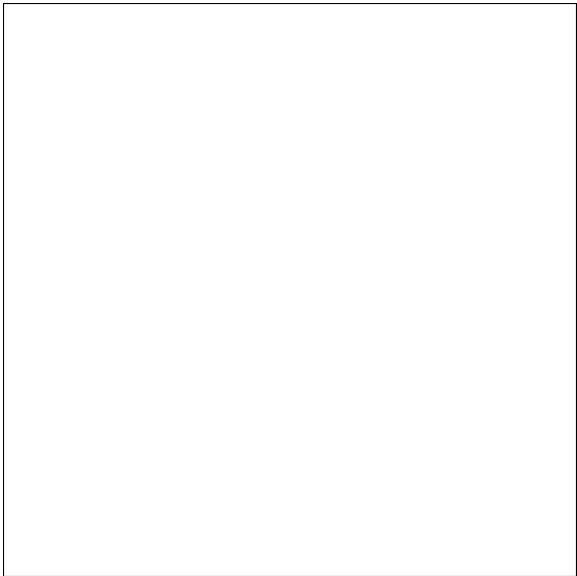

ਤੇਹਫੇ ਖੋਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਯਾਰ-ਕੰਨਯਾਦਾ ਨੇ ਰਵਾਇਤੀ ਤਰੀਕੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪੋਤੇ ਅਤੇ ਪੋਤੀ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ।

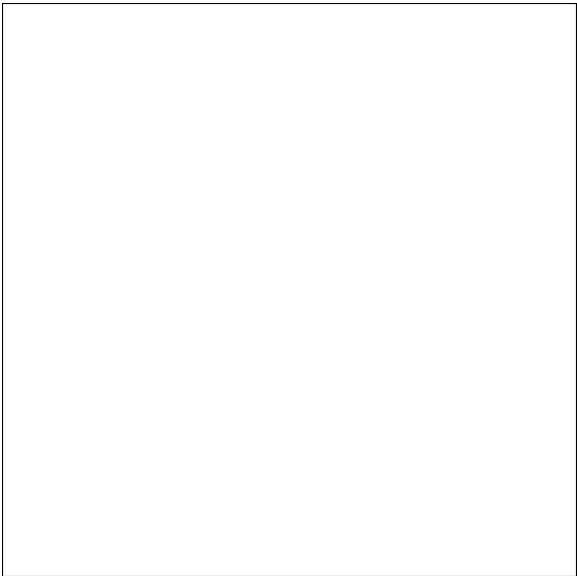

ਦਿਨ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਕੱਠਿਆਂ ਚਾਹ ਪੀਤੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਮਾਈ ਦੇ ਪੈਸੇ ਗਿਣਨ ਵਿੱਚ ਦਾਦੀ ਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ।

ਦਿਵ ਉਡੇਨਰੀ ਅਤੇ ਅਪੀਰਿ ਥਾਰ ਚਲੇ ਗਏ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਤਿਤਲੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਠੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰੀਠਾ ਵੀ ਵੇਖੀਆਂ।

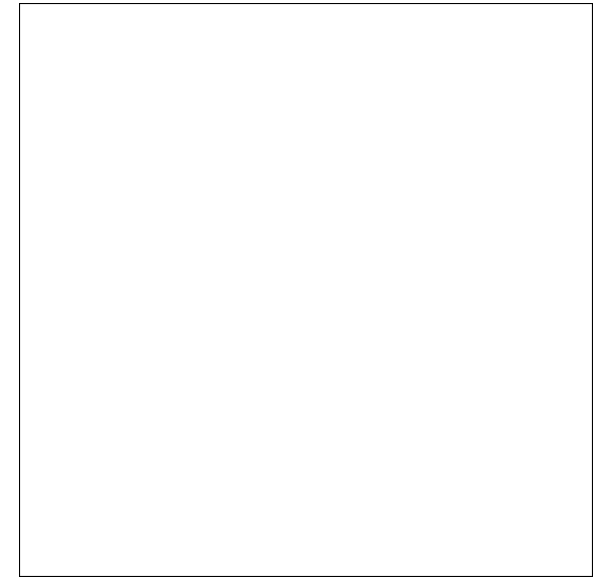

ਉਹ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।

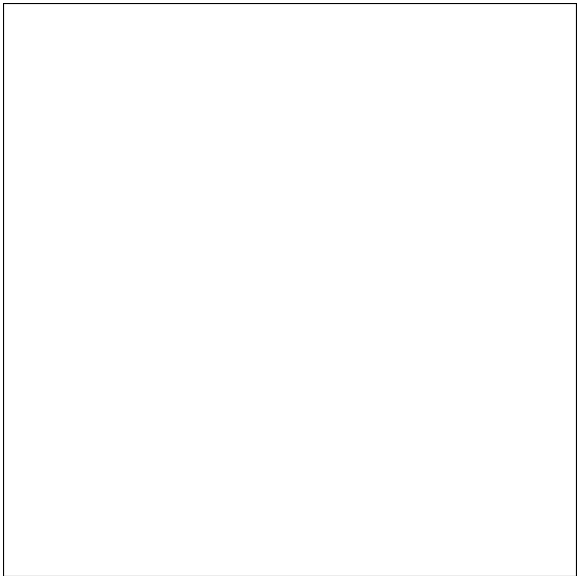

ਉਹ ਰੁੱਖਾਂ ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਅਤੇ ਝੀਲ ਦਾ ਪਾਣੀ ਛਿੜਕਿਆ।

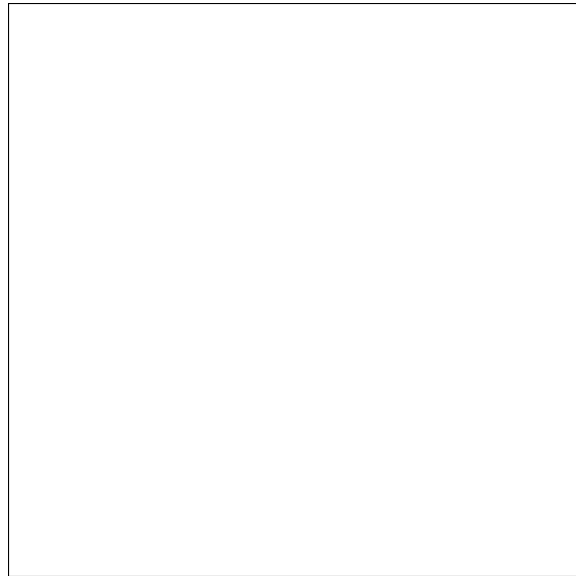

ਇੱਕ ਸਵੇਰੇ, ਉਡੇਨਗੋ ਆਪਣੀ ਦਾਦੀ ਦੀਆਂ ਗਾਈਆਂ ਨੂੰ ਘਾਹ ਚਾਰਨ ਲਈ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਗੁਆਂਢੀ ਦੇ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਈਆਂ। ਕਿਸਾਨ ਉਡੇਨਗੋ ਨਾਲ ਗੁੱਸੇ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਗਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਫਸਲ ਖਾਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਦਿਨ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਗਾਵਾਂ ਮੁੜ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਨਾ ਫਸ ਜਾਣ।

। ਫ਼ਿਰ ਆਲ੍ਹੇ ਵਧੇਰੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਯਾਦ ਰਿਹਾ ਕਿ ਯਾਦ ਰਿਹਾ ਕਿ ਯਾਦ ਰਿਹਾ
। ਫ਼ਿਰ ਆਲ੍ਹੇ ਵਧੇਰੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਯਾਦ ਰਿਹਾ ਕਿ ਯਾਦ ਰਿਹਾ ਕਿ ਯਾਦ ਰਿਹਾ

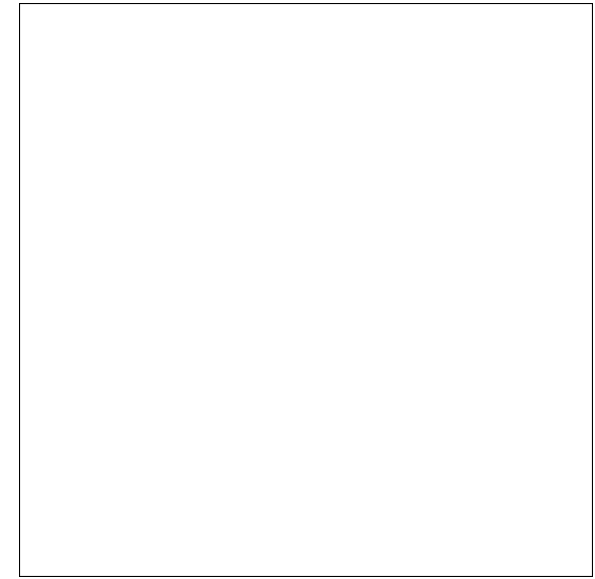

। ਯਾਦ ਰਿਹਾ ਕਿ ਯਾਦ ਰਿਹਾ ਕਿ ਯਾਦ ਰਿਹਾ
। ਯਾਦ ਰਿਹਾ ਕਿ ਯਾਦ ਰਿਹਾ ਕਿ ਯਾਦ ਰਿਹਾ
। ਯਾਦ ਰਿਹਾ ਕਿ ਯਾਦ ਰਿਹਾ ਕਿ ਯਾਦ ਰਿਹਾ

ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸ਼ਹਿਰ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਗਏ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਯਾਰ-ਕੰਨਯਾਦਾ ਨਾਲ ਛੱਡ ਗਏ।

ਉਡੇਨਗੋ ਅਤੇ ਅਪੀਓ ਘਰ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਦਾਦੀ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ। ਉਹ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਬਾਲਣ ਲਿਆਉਂਦੇ। ਉਹ ਮੁਰਗੀਆਂ ਦੇ ਅੰਡੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਬਾਗ ਵਿੱਚੋਂ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਚੁੱਕਦੇ।